

ת"פ 13070/07/14 - מדינת ישראל נגד סארי חנתש (עציר) - בעצמו, האני חנאתשה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

10 יולי 2014

ת"פ 13070-07-14 מדינת ישראל נ' חנתש(עציר) ואח'
ת"פ 13091-07-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שירה רוג

נגד

הנאשמים:

1. סארי חנתש (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אריאתה מסלם

2. האני חנאתשה (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד יוסף ברד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על שחרורו של עו"ד מדיעם והסנגוריה הציבורית מהמשך ייצוגו של הנאשם 2.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ד, 10/07/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה,
שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין - נאשם 1

עמוד 1

על יסוד הודאת הנאשם 1, הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ד, 10/07/2014 במעמד הנוכחים.

**דניאל בן טולילה,
שופט**

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין - נאשם 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכניסה לישראל שלא כדין.

לאחר ששמעתי את נימוקי הצדדים להסדר מצאתי כי הוא סביר והנני לאמצו.

מדובר בנאשם שהודה וחסך זמן שיפוטי, מדובר בכניסה יחידה ללא עברות נלוות. עברו הפלילי אינו מכביד.

מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל שימנה מיום מעצרו 5.7.14.

ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירות על פי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית משפט מחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ד, 10/07/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין - נאשם 2

על יסוד הודאת הנאשם 2 הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ד, 10/07/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בכניסה לישראל שלא כדין.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לערך המוגן בו פגע הנאשם במעשיו בכך שאין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות דומות ולכך שאין כל נסיבות המצדיקות הארכת המאסר המותנה בן 3 חודשים שתלוי ועומד כנגד הנאשם.

ב"כ הנאשם מנגד ביקש ללמד על המצוקה הכלכלית הקשה שעמדה בבסיס מעשיו של הנאשם. זה ציין כי מדובר בנאשם צעיר בגיל שלמעשה לחובתו הרשעה קודמת אחת.

הנאשם נמנע מלהיכנס מספר חודשים לתוך תחומי המדינה.

אביו של הנאשם דיבר אף הוא וציין כי הנאשם מסייע בפרנסת המשפחה בדגש על הצורך באיסוף כספים על מנת לטפל במחלה ממנה סובלת אחותו. בנסיבות אלה סבור כי יהיה בלתי צודק על הפעלת המאסר המותנה וזה עתר להארכתו.

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה והסובריניות שלה להחליט מי יבוא בשעריה.

יש בעקיפין בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין לפגוע גם בביטחון הציבור.

המדובר בעבירה שיש בה כדי להכביד על כוחות הביטחון אשר נדרשים ליתן תשומות רבות לצורך סיכול התופעה.

עמוד 3

הדברים אמורים ביתר שאת עובר לגזירת הדין בעניינו של הנאשם שעה שהמצב הביטחוני אינו בכי טוב. וזאת בשים לב לקיומו של מבצע "צוק איתן" וכן יתר האירועים שקדמו לו.

ביחס למתחם הענישה ההולם הנוגע לעבירות בנסיבות דומות בתיק שבפני, היינו כניסה יחידה ללא עבירות נלוות בגין מצוקה כלכלית מצאתי לאמץ את המתחם שנקבע ע"י בתי המשפט המחוזיים השונים, היינו בן חודש לבין 6 חודשים מאסר בפועל. בין היתר, ע"פ 41708-07-12, עפ"ג 57019-07-14, עפ"ג 28704-09-12, עפ"ג 17027-08-13, וכן עפ"ג 48101-10-13.

ככל שהדבר נוגע לשאלת הארכת המאסר המותנה בפתח דבר ייאמר סופו ואציין כי לא מצאתי נסיבות המצדיקות הימנעות מהפעלתו. סעיף 55 לחוק העונשין קובע כי "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת מצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על התנאי". זהו הכלל וזהו דרך המלך. ב"כ הנאשם מבקש לעשות שימוש בהוראת סעיף 56 המאפשר הימנעות מהפעלת מאסר על תנאי בשעה שיהיה זה בנסיבות העניין לא צודק להפעילו.

שמעתי בקשב רב את טיעוני ב"כ הנאשם ולא מצאתי את הנתונים שפרס בפני בית המשפט ככאלה המצדיקים הימנעות מהפעלה. לדאבון הלב, מצוקה כלכלית עומדת בבסיס רוב הכניסות לישראל של שוהים בלתי חוקיים. המדובר בתושבי השטחים אשר מסתכנים בהעמדה לדין ומאסר אך בשל רצונם לכלכל את משפחתם. לכן, אין די כדי להימנע מהפעלת המאסר על תנאי. עוד בהקשר לכך ראה בין היתר, עפ"ג 36733-03-13, ת.פ. 42955-02-12 וכן ת.פ. 28349-03-14 אשר בכולם נמנע בית המשפט מלהאריך מאסר מותנה שעה שדובר בנסיבות דומות בתיק שבפני.

זאת ועוד. עיון בגזר הדין נשוא המאסר על תנאי מת.פ. 19979-07-12 מלמד כי בית המשפט הלך כברת דרך ארוכה לקראת הנאשם וזאת שעה שגזר עליו בגין 4 כניסות לישראל שלא כדין, עונש צופה פני עתיד בלבד וזאת בין היתר בגין אותם טיעונים ממש שנפרסו כעת בפני בית המשפט. נדמה כי הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו מאת בית המשפט ושב וחטא בעבירה דומה פרק זמן קצר. בנסיבות אלו יש מקום ליתן הדעת לשיקולי הרתעת היחיד וכך גם לשיקולי הרתעת הרבים על רקע נפוצותה של העבירה.

מנגד, אקח בחשבון את הודאת הנאשם, את החיסכון בזמן שיפוטי, את גילו, כך שבקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, זה לא יהיה ברף הגבוה.

סוף דבר, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו .

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים שנגזרו על הנאשם בת.פ. 19979-07-12 במצטבר לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א' לעיל.

סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 5 חודשים מאסר בפעל שימנו מיום מעצרו 05.07.14.

ג. מורה על הפעלת התחייבות ע"ס 5,000 ₪ מת.פ. 19979-07-12. לא תשולם ההתחייבות בתוך 14 יום יהיה על הנאשם לרצות 3 ימי מאסר בגין כך וזאת במצטבר לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א' לעיל.

ד. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ד,
10/07/2014 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**

הוקלד ע"י חיה דמרי